

"TKP'nin Sesi"

12.4.1982 Pazartesi

S.D. Bugünkü Ajitatorün Not defteri programımızda, ~~"Fabrikada"~~
Atılım'ın Nisan sayısında çıkan "Fabrikada" başlıklı yazıyı dinli-
yeceksiniz:

Spiker: Nec.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Atılımın Misyonu YIĞIN
Sagışında Yakınlanan
R. Taner imzalı 7071 Sunuşuruz

YI Ğ I N L A R I N İ Ç İ N D E

Fabrikada

"İşyerimizdeki temel örgütümüzde sık sık şu soruyu tartışırdık. İşyerinde parti çalışmasıyla, sendikal çalışmayı ayıran nedir? Acaba, parti örgütü gibi değil de, sendika örgütü gibi mi çalışıyoruz?"

Bir ara,günlük, çoğu kez fabrika sınırlarını aşmayan sorunlara fazla ağırlık verdiğimiz, bu nedenle politik aydınlatma, bilinç verme görevimizi yeterince yapamadığımız yargısına vardık... Örneğin, yemeklerin kötülüğüne ve ücretlerin geç ödenmesine karşı iş yerimizde iki kez direnişe çıkılmıştı. Patronun çağırdığı sıkıyönetimciler, işçilere göz dağı da vermişti. Ama hâlâ işçinin bir bölümü, patrona kızdığı kadar, cunta rejimine kızmıyordu. Öyleyse, günlük sorunlar yerine, ağırlığı arkadaşların anlayacağı dilde, cuntanın niteliğini, amaçlarını, demokrasi ve barış savaşına katılmanın gereğini propaganda etmeye vermeliydik. Öyle de yaptık. Ama bir süre sonra onlardan yalıtılmaya başladığımızı farkettilik. Üstelik, ağırlığı propagandaya vermemize karşın, şimdi arkadaşların demokrasi x savaşımına daha hazır olduğunu da pek söyleyemiyorduk. Konuyu bir kez daha ele aldık. Sorun nerdeydi?

Ağırlığı, ya günlük konulara ya da politik bilinç vermeye kaydırmak diye bir ikilem kurmak yanlıştı. Günlük sorunlarını küçümseyen, bunun için en önde savaşmayan yalnızca ülkenin politik durumuyla, ilgili ahkam kesenlere kimse kulak asmıyor. Sendikal çalışmanın, ya da kendiliğinden çıkışların sınırı, o somut istemler için savaşım ve sonuç almaktır. Ama parti örgütünün görevi burda bitmiyor. Bu eylemin başarısından veya yenilgisinden, daha ileri istemler, yığının bilincini, örgütlülüğünü, savaşım gücünü artıran bir sonuç çıkarmak gerekiyor. Bizim eksiklerimiz, yığın en yakıcı istemler için eyleme hazırlanırken, eylem sırasında ve sonrasında, yani akıntenlerin en açık olduğu zamanda, yakıcı isteme ve eyleme bağlı

olarak bilinç verme işini başaramamaktı.

Ama, yığının bize kulak vermesi, antenlerinin açık olması, her ~~şöyle~~ söylediğimizin kavrandığı, benimsendiği anlamına ~~gelm~~ gelmiyor. Biz iyi bir verici, iyi bir propagandacı mıyız? Hayır! Çoğu kez, Atılım ve Radyo'dan naklen yayın yapar gibi olduğumuzu gördük. Şimdi Bize düşenin asıl onları alıp, özümseyip fabrikamız için, deyim yerindeyse onun dalga boyunda özel yayın yapmak olduğunu kavırıyoruz. Bir örnek vereyim. Partinin merkez yayını: "Cunta, ABD'ye boyun eğerek, BM'lerde, İsrail aleyhindeki oylamada çekimser kaldı. Bu ulusal çıkarlarımıza, bölge ülkeleriyle ilişkilere ters düşüyor." dediğinde biz bunu kendi propagandamızda: "ABD'nin bu baskısı, cuntanın bu tutumu, fabrikanın Libya'dan aldığı siparişleri etkileyerek, bir bölümümüzün işten çıkarılmasına yol açabilir" diye bizim işyerine, işçilerin sorununa bağlamağa çalışıyoruz. Sonra, fabrika içinde çeşitli bilinç düzeyinde, çeşitli politik eğilimden işçiler var. En bilinçsiz sandığımız arkadaşın bile dünya ve Türkiye'de olup bitenler üzerine, doğru, yanlış, eksik çarpık bir görüşü var. Fabrika içinde zaman zaman belli politik konular öne çıkıyor. İşçi güncel politik konuları tartışıyor. Politikaya ilgi duyuyor. Ama bu tartışmalara katılanlar, şu ya da bu ölçüde etkilendikleri politik akımın görüşleri açısından soruna yaklaşıyor. Ne ki, işçi olmanın getirdiği nesnel çıkar birliği onları birleştiriyor. ~~En~~ Deneyden öğrendiğimiz bize düşen görevin bu tartışılan konuyu saptayıp, o konuda partimizin görüşünü, (tüm işçinin, yığının çıkarına uygun olduğu için avantajlıyız) iletebilmektir. Ama nasıl? Herkesi aynı kefeye koyup, herkese aynı biçimde ve ~~aynı~~ düzeyde ~~en~~ propaganda yaparak değil! Yoksa kimisini hemen karşımıza almış, kimisinin zaten bildiklerini yineliyemiş oluyoruz. Oysa, yukardaki örneği alalım. CHP, MSP, ya da Dev-Yol vb. eğilimli işçilerle, ortak olduğumuz konulardan ~~en~~ yola çıkarsak daha kolay anlaşmak, onların kafasındaki soruları, yanlışları yanıtlayarak daha fazla bilinç vermek olanaklı değil mi?

Bir de, yemeklerin düzelmesi için yapılan eylemden, hemen tüm işçiler de cunta rejimine son vermek gibi bir istem ve bir bilinçlenme doğmasını bekliyoruz. Böyle olmayınca da, yaptığımız propaganda'nın işe yaramadığı sonucunu çıkarıyoruz. ~~Yanlış~~ Yanlış. Bilinçlenme, çoğu zaman böyle sıçramalı olmuyor. Adım adım ve her işçide farklı düzeyde ilerliyor. Bir adım ileri götürebildik mi? Örneğin, yalnız patrona kızanlar, şimdi sıkıyönetimcilere de kızıyor mu, sıkıyönetimcilere kızanlar, şimdi cunta rejimine de öfkeli mi? Daha ~~x~~ önce ~~x~~ cuntaya karşı olmasına rağmen birliğin gereğini kavramayanlar, şimdi her düzeyde başarı için birleşmek gerektiği sonucunu çıkarabildi mi. Sorun burada.

Sonra, hele bugün bizim fabrikadaki yemek boykotunun, biz işçilere yeterince bilinç vermeyi başarmamış olsak bile politik bir önemi, devrimci bir içeriği yok mu? Fabrikalardaki, köylerdeki, semtlerdeki bu ufak kıpırtıların tümü birden ele alındığında, önemli bir politik sonuç doğuramaz mı? biz temel örgütlere düşen görev, kaynaklardan derelerci her gün biraz daha gür akıtmak. Bunları bilinçte ve eylemde cunta rejimine karşı tek bir politik sel halinde birleştirecek olan partimiz var..."

R.Yaşar -İstanbul